

Набуває чинності з 01.07.2015 р.
Наказ № 157 від 01.07.2015 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
на засіданні Вченої Ради ОДЕКУ
«25» червня 2015 року

Ректор ОДЕКУ

_____ Степаненко С.М.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПЛАН

розвитку та вдосконалення освітньої діяльності на 2015–20 роки
в Одеському державному екологічному університеті

1. Загальні положення

1.1. Цей Стратегічний план розроблений на підставі і відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.).

Цим Стратегічним планом Одеський державний екологічний університет визначає політику і пов'язані з нею процедури, які забезпечують якість і стандарти своїх освітніх програм. Університет також відкрито заявляє про свої наміри створити таку атмосферу і практику, які б визнавали важливість якості та її забезпечення.

1.2. Цей Стратегічний план враховує «Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти» (Звіт Європейської Асоціації із забезпечення якості вищої освіти, 2006 р.). Створення, перегляд та звіт про виконання Стратегічного плану регламентується чинним Положенням про систему забезпечення Одеським державним екологічним університетом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти.

1.3. Цілями університету в галузі якості вищої освіти є:

– забезпечення якості підготовки здобувачів різних рівнів вищої освіти відповідно до стандартів вищої освіти (в т.ч. вимог міжнародних стандартів та освітніх програм) у тісній співпраці з потенційними роботодавцями;

– забезпечення підвищення ефективності освітньої та наукової діяльності, ґрунтуючись на технічному оновленні та підвищенні кваліфікації співробітників;

– забезпечення зменшення поточних матеріальних витрат за допомогою впровадження новітніх, інноваційних, енергозберігаючих та екологічно безпечних технологій;

– підтримка стабільного фінансового стану університету через усвідомлену взаємодію працівників та підвищення їх зацікавленості у результатах праці;

– забезпечення збільшення кількості замовників послуг за рахунок підвищення авторитету університету, створення та розвитку вертикальних та горизонтальних зв'язків з замовниками, а також розвитку баз навчальних та виробничих практик і практичної цінності викладених знань та навичок;

– розвиток міжнародного співробітництва у науковій та освітній галузях, обмін студентами, участь у міжнародних програмах та проектах тощо.

1.4. Стратегічний план визначає стратегію закладу щодо якості і стандар-

тів; організацію системи забезпечення якості; відповідальність кафедр, наукових шкіл, факультетів та інших організаційних одиниць та осіб за забезпечення якості; заходи з залучення студентів до забезпечення якості; способи втілення політики, її моніторингу та перегляду.

1.5. Стратегічний план розвитку та вдосконалення освітньої діяльності університету є підґрунтям для створення стратегічних планів розвитку факультетів (інститутів, коледжів) і кафедр.

2. Моніторинг та перегляд освітніх програм

2.1. Суть заходів.

Запровадження системи створення, моніторингу та перегляду освітніх програм для бакалаврського, магістерського та наукового рівнів вищої освіти в межах спеціальностей, ліцензованих в університеті, враховуючі кращі світові практики та потреби як здобувачів вищої освіти, так і роботодавців.

2.2. Проблема, яка має бути вирішена.

Невелика кількість освітніх програм, які б були потрібні суспільству на регіональному, національному та європейському рівнях.

2.3. Необхідні кроки.

2.3.1. Визначення потреби та потенціалу освітніх програм.

2.3.2. Визначення профілю та ключових компетентностей.

2.3.3. Формулювання програмних результатів навчання.

2.3.4. Вирішення питання щодо модуляризації освітніх програм.

2.3.5. Визначення компетентностей та формулювання результатів навчання для кожного модуля.

2.3.6. Визначення підходів до викладання, навчання та оцінювання.

2.3.7. Перевірка охоплення ключових загальних і предметно-спеціальних (фахових, спеціальних) компетентностей.

2.3.8. Розроблення освітніх програм та її структурних одиниць.

2.3.9. Перевірка збалансованості та реалістичності освітніх програм.

2.3.10. Моніторинг і вдосконалення освітніх програм в процесі їх реалізації.

2.4. Ризики.

2.4.1. Відсутність стандартів вищої освіти, що спричиняє відкладеність у часі створення або створення тимчасових освітніх програм.

2.4.2. Відсутність навичок у проектуванні освітніх програм, ґрунтуючись на концепції студентоцентрованого навчання.

2.4.3. «Механічне перенесення» підходів, що використовувалися для створення галузевих стандартів вищої освіти.

2.4.4. Відсутність концепції здобуття наукового рівня вищої освіти.

2.4.5. Можливе небажання працедавців, представників ринку праці та здобувачів вищої освіти брати участь у створенні освітніх програм.

2.5. Потенційні вимірювальні індикатори.

2.5.1. Кількість створених освітніх програм.

2.5.2. Кількість науково-педагогічних працівників, здатних створювати

освітні програми та навчальні плани.

3. Оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників

3.1. Суть заходів.

3.1.1. Удосконалення системи оцінювання здобувачів вищої освіти.

3.1.2. Забезпечення функціонування системи реагування на результати рейтингів науково-педагогічних та педагогічних працівників та.

3.2. Проблеми, які мають бути вирішені.

3.2.1. Низька відповідальність здобувачів вищої освіти за результати навчання.

3.2.2. Відсутність ефективної системи реагування на результати рейтингів науково-педагогічних та педагогічних працівників.

3.3. Необхідні кроки.

3.3.1. Створення системи об'єктивного оцінювання результатів навчання.

3.3.2. Удосконалення системи повторного навчання.

3.3.3. Удосконалення системи позасесійного контролю результатів навчання (вхідний та ректорський контроль).

3.3.4. Створення ефективної системи самостійної роботи студентів та її оцінювання.

3.3.5. Запровадження заходів реагування на низькі результати рейтингів працівників.

3.3.6. Запровадження системи заохочень за вагомі результати праці.

3.4. Ризики.

3.4.1. Відсутність мотивації у здобувачів вищої освіти.

3.4.2. Бюджетні обмеження.

3.5. Потенційні вимірювальні індикатори.

3.5.1. Динаміка результатів сесійного та позасесійного контролю.

3.5.2. Динаміка змін найнижчих результатів рейтингування науково-педагогічних та педагогічних працівників.

3.5.3. Кількість заохочених науково-педагогічних та педагогічних працівників.

4. Підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників

4.1. Суть заходів.

4.1.1. Запровадження системи підвищення кваліфікації на курсах у межах України та стажування за кордоном.

4.1.2. Підвищення рівня участі працівників університету в міжнародних науково-дослідних проектах.

4.2. Проблеми, які мають бути вирішені.

4.1.1. Несприятливі умови і низькі можливості для вдосконалення фахо-

вої майстерності викладачів та наукових працівників.

4.1.2. Низький рівень міжнародного співробітництва.

4.3. Необхідні кроки.

4.3.1. Внесення змін до чинного Положення про підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників.

4.3.2. Розробка програм курсів підвищення кваліфікації для викладачів університету.

4.3.3. Участь працівників університету у проектах та програмах, які фінансують стажування за межами України.

4.3.4. Участь працівників університету у підготовці та виконанні міжнародних науково-дослідних проектів.

4.4. Ризики.

4.4.1. Невелика кількість курсів підвищення кваліфікації для викладачів в університеті.

4.4.2. Бюджетні обмеження.

4.4.3. Низький рівень володіння іноземними мовами.

4.4.4. Невелика кількість колег у наукових установах та університетах Європи, які реально можуть бути співвиконавцями разом з працівниками університету.

4.5. Потенційні вимірjuвальні індикатори.

4.5.1. Кількість курсів підвищення кваліфікації, створених Центром післядипломної освіти для навчання викладачів університету.

4.5.2. Кількість педагогічних і науково-педагогічних працівників, які навчалися на курсах підвищення кваліфікації в університеті.

4.5.3. Кількість педагогічних і науково-педагогічних працівників, які навчалися на курсах підвищення кваліфікації в інших закладах України.

4.5.4. Кількість педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників, які стажувалися за кордоном.

4.5.5. Динаміка кількості працівників, які брали участь у міжнародних наукових проектах.

5. Ресурси для організації освітнього процесу

5.1. Суть заходів.

5.1.1. Підвищення рівня забезпеченості освітнього процесу комп'ютерною технікою, доступу до локальної мережі та ресурсів мережі Інтернет.

5.1.2. Упровадження дистанційної форми навчання або окремих її елементів.

5.1.3. Створення бібліотеки електронної навчально-методичної та наукової літератури.

5.2. Проблема, яка має бути вирішена.

5.2.1. Недостатній рівень забезпечення освітнього процесу сучасною комп'ютерною технікою.

5.2.2. Відсутність ресурсів для дистанційної форми навчання.

5.2.3. Фрагментарність та часткова відсутність доступу до електронних версій навчально-методичної літератури.

5.3. Необхідні кроки.

5.3.1. Оновлення матеріальних ресурсів існуючих комп'ютерних класів.

5.3.2. Створення принаймні одного комп'ютерного класу, який використовуватиметься для різноманітних контрольних заходів, зокрема ректорського контролю, та для дистанційної форми навчання.

5.3.3. Трансформація навчально-методичного комплексу навчальних дисциплін та створення нових засобів для використання під час дистанційної форми навчання.

5.3.4. Створення мережевого ресурсу для доступу до бібліотеки електронної навчально-методичної та наукової літератури.

5.3.5. Наповнення бібліотеки електронними версіями наукової та навчально-методичної літератури

5.4. Ризики.

5.4.1. Бюджетні обмеження.

5.4.2. Обмеження, пов'язані з застарілістю та недостатністю комп'ютерного та мережевого обладнання.

5.4.3. «Механічне перенесення» традиційних підходів на дистанційну форму навчання.

5.4.4. Недостатня комп'ютерна грамотність окремих викладачів.

5.5. Потенційні вимірювальні індикатори.

5.5.1. Кількість створених комп'ютерних класів.

5.5.2. Відсоток комп'ютерів, у локальній мережі університету.

5.5.3. Відсоток дисциплін, забезпечених навчально-методичними матеріалами для дистанційної форми навчання.

5.5.4. Динаміка кількості електронних версій наукової та навчально-методичної літератури у широкому доступі.

6. Інформаційні системи для ефективного управління освітнім процесом

6.1. Суть заходів.

Створення та розвиток об'єднаної інформаційної системи управління освітнім процесом. До реалізації залучатимуться викладачі та студенти факультету комп'ютерних наук університету.

6.2. Проблема, яка має бути вирішена.

Низька ефективність управління освітнім процесом.

6.3. Необхідні кроки.

Створення інформаційної системи, яка б відображала:

6.3.1. Досягнення студентів та показників їхньої успішності.

6.3.2. Можливості для випускників влаштуватися на роботу та результати працевлаштування.

6.3.3. Рівень задоволення студентів освітніми програмами, які вони виконують.

6.3.4. Ефективність роботи викладачів.

6.3.5. Характер студентського складу

6.3.6. Наявні навчальні ресурси та їхню вартість.

6.3.7. Ключові показники діяльності цього навчального закладу

6.4. Ризики.

6.4.1. Бюджетні обмеження.

6.4.2. Обмеження, пов'язані з застарілістю та недостатністю комп'ютерного та мережевого обладнання.

6.4.3. Низька зацікавленість викладачів у створенні та підтримці функціонування системи.

6.5. Потенційні вимірjuвальні індикатори.

6.5.1. Кількість факультетів і кафедр підключених до інформаційної системи.

6.5.2. Кількість розроблених доповнень до системи.

6.5.3. Динаміка звернень до інформаційної системи.

7. Публічність інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації

7.1. Суть заходів.

Оприлюднення на офіційному веб-сайті інформації про діяльність університету згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту».

7.2. Проблема, яка має бути вирішена.

Низька оперативність оприлюднення інформації на офіційному веб-сайті університету.

7.3. Необхідні кроки.

7.3.1. Оновлення матеріально-технічної бази, на якій функціонує офіційний веб-сайт університету.

7.3.2. Перегляд посадових обов'язків працівників підрозділу, відповідального за оприлюднення інформації на офіційному веб-сайті.

7.3.3. Визначення процедури та відповідальних за оперативне подання інформації в усіх підрозділах університету.

7.3.4. Впровадження системи редагування інформації на офіційному веб-сайті відповідальними особами.

7.4. Ризики.

7.4.1. Бюджетні обмеження.

7.4.2. Обмеження, пов'язані з застарілістю та недостатністю комп'ютерного та мережевого обладнання.

7.4.3. Недостатній професійний рівень працівників підрозділу, який відповідає за оприлюднення інформації на офіційному веб-сайті університету.

7.4.4. Низька зацікавленість працівників університету в оприлюдненні оперативної та офіційної інформації.

7.5. Потенційні вимірjuвальні індикатори.

7.5.1. Обсяг інформації про діяльність університету на офіційному веб-

сайті згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту».

7.5.2. Кількість повідомлень, новин тощо, поданих різними підрозділами університету.

8. Система запобігання та виявлення академічного плагіату

8.1. Суть заходів.

Створення та розвиток системи запобігання академічного плагіату.

8.2. Проблема, яка має бути вирішена.

Наявність в авторських творах здобувачів вищої освіти та працівників університету запозичень з друкованих та електронних джерел третіх осіб, не підкріплених відповідними посиланнями.

8.3. Необхідні кроки.

8.3.1. Пояснення здобувачам вищої освіти та працівникам університету поняття та форми академічного плагіату і формування академічної етики та поваги до інтелектуальних надбань з метою сприяння впровадженню практики належного цитування.

8.3.2. Здійснення заходів відповідними підрозділами університету щодо запобігання академічного плагіату в наукових, навчальних та навчально-методичних творах.

8.3.3. Розробка процедури прийому та правила зберігання електронних баз даних кваліфікаційних та курсових робіт і проектів, рефератів здобувачів вищої освіти.

8.3.4. Виконання науково-дослідної роботи «Адаптація та впровадження програмних засобів перевірки на плагіат творів працівників та студентів університету, з використанням баз даних університету та інформаційних ресурсів мережі Інтернет»

8.4. Ризики.

8.4.1. Обмеження, пов'язані з застарілістю та недостатністю комп'ютерного та мережевого обладнання.

8.4.2. Недбале ставлення до проблеми з боку здобувачів вищої освіти та працівників університету.

8.5. Потенційні вимірювальні індикатори.

8.5.1. Динаміка кількості творів у електронній базі даних.

8.5.2. Кількість перевірених на плагіат творів.

Література

1. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К.: Ленвіт, 2006. – 35 с.

2. Довідник користувача Європейської кредитно-трансферної системи. – 2009. – 44 с.

3. Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації / В.М. Захарченко, В.І. Луговий, Ю.М. Рашкевич, Ж.В. Таланова / За ред. В.Г. Кременя. – К.: ДП «НВЦ «Пріоритети », 2014. – 120 с.